

V sobotu v poledne přijel Giorgio, snesli jsme kamna, ověřili, že pro dlouhé trubky nemáme redukci na požadovaný průměr a trub se správným průměrem bylo jen 1,5m, což bylo žalostně málo. Nuže, kolem 4té se začlo znovu hrát s tím, že bude opět zima. Kdo se chtěl ohřát, mohl jít naštípat nějaké dříví, sice z zřejmých důvodů nebylo určeno k topení, ale fyzická práce odměnila příjemným teplem, které vydrželo na krásných 20 minut. Do toho šel Standa honit myslivce, kteří mu honitbu rozšířili na jeho pozemek, aniž by se mu to obtěžovali říct. Dorazil Houmles, ihned zapojil své nově zakoupené efekty a začal hrát. Giorgio si dal za úkol uhnat všechny muzikanty a o nějakých 5 hodin později se mu to i povedlo. Co se týče setu kapely Rotující vostatky Havlíčka Borovského – to bylo celkem slušné fiasko, protože lidovky typu Tluče bubeníček, Vyletěla holubička, či Kde domov můj prostě nepatří do výbavy bigbítového či punkového hudebníka (teda krom Houmlesa, který se chytil ze všech z nás nejvíce). Nakonec se hrály lidovky na jakoukoliv melodii, zejména punkovou. To bylo docela skvělé, protože punková svižnost rozdávadla Roga k pogo na pódiu, a uvažme, že na texty Karla Havlíčka Borovského to bylo prostě vlastenecké pogo. K těm pivům se tam objevily i houbičky, ok – já si teda užíval kontaktní high a vzniklo tak pár velmi zajímavých písní: *O tom, jak kočky ovládnou svět, Óda na tmu a Nenech se pohládnout po hlavě*. Škoda, že s houbičkami je zábava tak první tři hodiny, pak člověka ještě víc zmatlají a v kombinaci s pivem to je total. Ke své nelibosti jsem pak udělil 3 červené karty pro lidi nebezpečné jak pro sebe, tak pro aparaturu, aneb poprvé to je náhoda, podruhé to je osud – je to blbý, ale díky tomu kluci ušetřili za věci, které mohli rozbít (a já byl osobně rád, že se neopakoval scénář z minulého soustředění a ve finále i z Kozího mejdanu). Mikuláš ani červenou nedostal, poté, co se pokoušel několik minut hrát na kombo vytažené ze zásuvky, to sám vzdal a šel

se věnovat pivu a po faultu i s pivem, kdy převrhl stůl a většinu piv si vylil k sobě do pelechu, šel spát (do toho pelechu). Prostě 14° Krákora je hustý pití. Nečekaná vzpruha přišla v sobotu kolem půlnoci, kdy dorazil Karel a Arnošt a tak 40 minut hráli, prý jim Standa řekl, že jestli chtějí CD kompilaci, tak musejí zahrát taky a tak si zahráli. No bylo to něco úplně jiného po víceméně jednolitém zvuku předešlých různě rozsynchronizovaných jamů. Kolem 4té se přestalo hrát úplně, jen se kecalo a schovávalo před zimou.

V neděli se jen přerovnávaly cihly, jakožto poděkování za volně dostupné jídlo a pití a ve dvě hodiny jsem v Milkovicích zůstal já, Jožin, Standa a Jarmila. Vykecával jsem s Jožinem o divadle a divadelních školách a tedy různých přístupech k herectví (Brecht a Stanislavský) a koukal, jaký to je rozmanitý svět. Byla to tak zapálená debata, že nás Jarmila přišla několikrát zkontrolovat, jestli jsme neumrzli. No, bylo vše sbaleno, tak nic nebránilo přejít do kuchyně. Tepla jsem si ale moc neužil, za půl hodinky dorazil opět Giorgio odvést věci a jelo se do Prahy. Bylo to opět skvělé soustředění. A již vím, že nejlepší je, když teplota v místnosti má víc stupňů, než kolik stupňů má pivo. Krték

Foto: Standa Penc a Karel Babuljak

CD přílohu je možné stáhnout na <http://najezd.wz.cz/akce/akce.html>

Nájezd

**Upozornění:
Dnes s CD přílohou**

Kalindář

- 11.1. se v Barré koná představení divadla Bohém: **Zhulený beránek**. Start 20:00, vstup: kdo ví?
- 11.1. se v Květinové čajovně koná autorské čtení. Vystoupí: Rogo, Detail písničkář. Kde: Myslíkova 6, start: 18:00, vstup: dveřmi.
- 17.1. se koná **Underground večírek na Formance**. Vystoupí: Skrytý půvab byrokracie, Nevypar kovatjezd. Kde: MUSIC PUB Formanka, Husova 2382, Louny. Start: 20:30, vstup: férově neuveden, zřejmě překvapení pro ty, co dorazí.
- 25.1. se koná akce na Detailovy narozky. Kde: Bílá Vrána. Kapely, start, vstup bude snad upřesněn.
- 31.1. se koná **Poetron – maraton amatérské poezie**. Ptejte se Souseda, hledejte na FB, sdělí vám víc informací.

Recenze: Nejlepší místo pro defekaci 7.

Místo: Prochorova psychobudka u něj doma (Nymburk)
Proč: výborná psycho výzdoba
Set & settings: vybuzená mysl, ideálně na dojezdu
Kdy: kdykoliv
Pokud máte taky takové oblíbené místo, dejte nám vědět: najezd@gmail.com.

Den básníka

Ráno pil vodku.
Na oběd pil vodku.
K svačině pil vodku.
Večer jej odvezli
Na samotku.

Josef

Od hospodského stolu

- Vegetariáni to mají těžký, musí pořád jíst, jinak jim zvadne večere.
- Rasa psa: Vestaj. To znamená: vesnické tajemství.
- Květen, topím jak kretén.
- Film "S tebou mě baví svět" pojednává vlastně o rozpadu společenství s prvotními známkami paranoi.
- A: "To tak nemůžeš brát, určitě bys to (období) teď prožil jinak."
- B: "No, máš pravdu, buď bych měl větší pochopení, nebo lepší hulení."
- Víš proč jsi usnul? Protože jsi nebyl zralý přijmout pravdy, které se tu říkaly!
- Zkratka PF na novoročních přáních znamená mimo jiné i: Píchej furt.

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

4. milkovické hudební soustřední

(mám podezření, že si toho tentokrát pamatují o něco více, než posledně)

Ten víkend bylo opět na statku u Standy Pence veselo a muzice propadlí jedinci se mohli naplno projevit.

Již na Černém mostě, kde mám svoje osvědčené místo na stop, bylo jasné, že víkend nebude z nejteplejších. Zhruba po půl hodině, která se mi díky povětrnostním podmínkám ze severu zdála nekonečná, mi zastavil veselý chlapík mající v oblíbě rockovou muziku a v zásobě vlastní stopařský historky. Nálada byla pozvednutá a na další dva stopy jsem dorazil do Libáně. V kapse převažující vzduchoprázdno vyloučilo intermezzo v podobě piva, vyrazil jsem tedy rovnou směř Milkovice. Než jsem stačil dorazit na místo, zemi již bezkonkurenčně vládla tma. První obyvatel, který mě přivítal, byl Fík a krátce na to jsem našel Standu s Jožinem a Jarmilou, kteří upevňovali na půdě vedle stodoly plachtu. Hrát se tedy mělo poprvé tam a zima mě lehce znervóznila. Jelikož od Kozího mejdanu tu byl jen Jožin, nebyl, kdo by těžká kamna dotáhl nahoru. Byl jsem tedy první, kdo v pátek dorazil, zapojil jsem se do příprav. To, že bylo soustředění až na přelomu listopadu a prosince, mělo nevýhodu v oné kose a výhodu v tom, že v Trutnovském pivovaru již navařili vánoční speciál – Krakonoš čtrnáctistupňový - pivo vskutku výtečné. Po přípravě potřebného na půdě, jsme na dvorku uvedli s Jožinem proud piva v činnost. Krátce na to dorazil Krtek s Giorgiem a potřebným aparátem. Giorgio ovšem vzápětí odjel zpět k domovu, jelikož slíbil své ženě, že jí pomůže s cukrovím. Pro muzikantský život si ho příliš neužije. Giorgio ovšem neodolal, druhý den se opět vrátil a zapojil se do hry i přes to, že večer opět domů se navrátiti musel. Ivan žel nedorazil vůbec, jelikož se staral o svou nemocnou kočičku Perchtu, která je již delší čas nemocná a stav se ještě zhoršil. Po nějaké době dorazil Detail s Eliškou a se Sockou. Eliška byla jediná žena dorazivší na hudební soustředění, bylo tedy

Rogo(?), Detail, Krtek, Eliška

přepindíkováno. Měl dorazit i Baťa, ale ten vedl neúspěšnou bitvu s deliriem a smrtelnou kocovinou. Díky kocovině roku dorazil naopak Skřítek až v sobotu. V pátek dorazil ještě Mikuláš a Houmles (ale nejsem si u Houmlesa jistý s pátkem) i se svou fenkou Buřinkou. (Houmles dorazil v sobotu odpoledne pozn. red.) Vše se zdárně zapojilo a mohlo se začít hrát. Veškerá produkce se opět nahrávala a díky dvěma online kamerám i na živo vysílala na www.kozitelevize.cz. V hlavě mi utkvěla třeba variace na legendární skladbu od kapely Mimikry: Bič boží. Veškeré slovní hrátky zde končily stálým opakováním „Je vyžene“. Další velkolepá muzika se linula například zde vzniklé kapely „14“ hudebně se blížící k nové vlně. Frontmankou a nutno podotknout, velice divokou, byla Eliška. Zprvu se ostýchala a říkala, že bude jen doplňovat zpěvy. Po vypití třech Krakonošských čtrnáctek se ovšem proměnila v rockovou dračici a pódium bylo na nějaký čas její. Poté se v mé hlavě urodila mlha díky značnému množství piva a nějakého toho konopí, proto tedy raději přejdu k sobotě, abych příliš neblábolil nesmysly.

Do sestavy tedy ještě přibyl Skřítek, kterému se podařilo překonat kocovinu roku a navrátil se Giorgio. Kamna se dotáhla i se dřevem nahoru. Roury ale nepasovaly, bylo to

tedy k hovnu. (roury sice pasovaly, ale byly krátké, proto hrozilo nebezpečí, že by mohly začít hořet trámy pozn. red.) Nutno podotknout, že vyhrabat se v mrazivém ránu bylo morbidně osvěžující. Po nějakých těch čajích a teplé stravě z Jarmilčiny kuchyně se mohlo opět začít tvořit. Od Daweho jsem měl půjčenou knihu „Nové vlastenecké písně od Karla Havlíčka Borovského“ od Ludvíka Vaculíka. Bylo tedy potřeba zahrát melodie známých lidových písní, do kterých jsem zpíval Vaculíkovy komunismus zesměšňující texty. V druhé polovině knihy je i několik básní od Borovského a ty jsme společnými silami oblékli do punkového kabátku. (Kapela R.V.H.B.: Rotující vostatky Havlíčka Borovského, pozn.red.) Vznikla i píseň o tmě, která se dá použít i jako potravina. V průběhu večera se objevily kouzelné houby a v sestavě: Já, Detail, Socka, Krtek a Jožin, byl hudba vskutku psychedelická a vznikla zhruba půlhodinová kompozice o myši z pohledu myši. (Píseň o tom, jak myši ovládly svět, viz CD příloha, pozn.red) Poté též Houmles se chopil mikrofonu a jeho slovní asociace byly též vydatné. Jako další posily se zjevily: Karel Babuljak a Arnošt. Chvilku sledovali dění a debatovali se Standou. Nakonec se však zimy nezalekli a aktivně se zapojili. Karel se chopil kytary a Arnošt vytasil ukulele a naplno rozezněl své hlasivky. Rozjeli se klasické rock n' rolly, ale i jiné hudební variace. Chvillemi hrál Karel i na bicí. Ostatně v jednu chvíli jsem si za bicí sedl i já, ale byla to spíš parodie. I Eliška chvilku škopky pokoušela. Sic ne do mikrofonu jsem poprvé slyšel zapět i Standu. Nálada byla výborná a ani zima nás neporazila. Na závěr jsem ještě zahrál na brumli a mohlo a nemuselo se jít spát. Po probuzení jsem zvládl ještě dvě piva, něco pojist a s ostatními ještě přeskládat cihly z valníku na palety. Nastal čas loučení a odjezdu do Prahy, kde mě ještě čekala zkouška s von Plastic Factory. Hudební soustředění pro mě opět bylo plné neuvěřitelných zážitků a doufám, že i příště budu moci být u toho.

Rogo

Karel, Arnošt, Jožin, Skřítek

Když pivo má víc stupňů, než je stupňů Celsia v místnosti

Nojo, Milkovické soustředění - po dvou termínech se tedy ustanovil pevný termín 29.11.-1.12. což bylo výročí, kdy se Standa přestěhoval z Prahy do Milkovic. Ano, dorazil jsem s Giorgiem a aparaturou kolem 8. hodiny večer. V liduprázdne stodole jsem začal oživovat aparaturu a hodinu si to užíval. Giorgio odjel, ale dorazil Socka, Detail, Mikuláš a Eliška. Kosa byla slušná. Tak se vesměs hrály rock n'rollové fláky, to aby bylo tepleji. Kdo se chtěl ohřát víc, sedl si za bicí. Zima nutila hrát svižně, sice nedocházelo k divokým vyhrávkám a jamům, ale zato se divočeji diskutovalo po písňových pasážích. No prostě 1 kytara, 2 basy a 2 bicí a 2 mikrofony. Piva postupně odnášela zábrany a jamy byly pomalejší, undrošsky chaotičtější, sešívané Rogovými nebo Eliščinými texty či dojmy, někdy to bylo těžké rozeznat. Dostalo se na píseň Bič boží a opravdu výborná zábava, která se linula celým víkendem, byl dovětek z té písně: „je vyžene“ posazený za jakýkoliv cizí proslov. Začla s tím Eliška, když se během noci dostala do stavu, kdy měla potřebu vše komentovat, a že to se zapojeným mikrofonem v ruce jde velice dobře, a Jožin jen kontroval: „Je vy-že-ne!“ Naštěstí jí došlo, co se děje, až když se zbytek stodoly válel smíchy po zemi. To byl gól, dávám palec nahoru. Pátek se přesunul do sobotního rána a v 6 ráno zůstal na pódiu jen Rogo dožadující se buď hudby nebo spánku. Šlo se tedy spát.